

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LXII. Prima Cavssa Affertvr Cvr Diabolus precantem ab attentione
distrahat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

PRIMA CAUSSA AFFERTVR CVR
Diabolus precantem ab attentione
distrakat.

§. **S**ed cur demones tanto conatu & studio hominem ab orationis attentione & vigilantia abducant, tantoperè v. suadent vrgentq; sancti. Prima est causa quia intelligunt nequissimi spiritus hanc esse mentem voluntatemq; Dei, cui illi se opponunt, hi submitunt. Quod Dei propositum sententiamque firmissimè in diuinis literis declarauit Spiritus sanctus Ps. 61. v. 9. *Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra, Deus adiutor noster in aeternum.* Vbi in Comment. S. August. Effundite coram illo corda vestra deprecando, confitendo, sperando. Non perit quod effunditis. Nolite corda vestra retinere intra corda vestra, sed effundite, transientes ad eum leuantes animas vestras. Sic ergo vult S. Augustin. effundendum cor, vt cogitationes & affectus nostri sint in Deo, & non in nobis.

§. Effudit ita cor suum S. Franciscus, qui intento in Deum animo sublatis in cælum oculis & manibus, igne diuinæ caritatis æstuans, & abundanter illachrymans per noctem identidem hanc iterauit sententiam: *Deus meus & omnia.* S. Bona. in illius vita cap. 3. & Chronica minorū Gall. cap. 27. Plerumque hoc negotium precandi plus gemitibus, quam sermonibus agitur, plus fletu, quam assensu. *Ponit a. labrymas nostras in conspectu suo* Psalm. 55. vers. 9. & *gemitus noster non est absconditus ab eo* Psalm. 37. vers. 10. qui omnia per verbum condidit Ioannis 1. v. 3. & humana verba non querit Matth. 6. v. 7. ait S. Augustin. epistola 121. a. Probam de orando Deo cap. 10.

§. Els

§. Elegans est & S. Basilii interpretamentum in hunc Psalmum 61. commentantis: Impossibile est, inquit, ut capaces diuine gratie reddamur, nisi perturbationes & vitia nostras animas possidentia prius euiciamus. Vidi ego medicos non prius medicinas salutare dare, quam vomitu materiam illam morbi causam euacuassent, quam ex malo dietæ genere homines intemperantes sibi ipsis creauerant. Sed & vis quod humore quopiam odoræ tetri & graueolentis præoccupatum fuerit atque imbutum, ni id elueris diligenter, odorati cuiuspiam unguenti influxum neuiquam poterit recipere; opus itaque ea, quæ prius insunt, effundere, ut eorum fiat capax, quæ immittere constituit. Ista Sanctus Basilii exigens, ut precaturi ritè Deum, à peccatis animum vitiisquæ emaculemus, alioquin petitionis fructum non indepturi.

§. Hunc in modum cor suum coram Deo effudit scæmina corpore quæstum faciens, quæ à religioso fratre suo admonita, parceret animæ suæ, parceret & illis, quos illicitis amoribus implicatos sempiternis ignibus traderet, cogitaretquæ quanta sibi idcirco decreta essent apud inferos supplicia, illa tantum de admissis flagitiis hausit dolorem, ut nudo capite, nudis pedibus, quos & cruentauit, derelictis omnibus illum in eremum profecuta, & parumper ab eo secedens suspiriis & lachrymis immortua fuerit, & ut cuidam seni manifestauit Deus, ad cœlestem regnum euolauerit. Ita habetur in lib. sententiarum Patrum. §. 204.

§. Effundebat simili ratione cor suum David, cum laboraret in gemitu suo, cum per singulas noctes lectum suum fletu lauaret, & lachrymis stratum suum rigaret. Psalm. 6. vers. 7. Effundebat & cor suum peccatrix illa Lucæ 7. rigans lachrymis Saluatoris pedes. Effundebat & cor suum ille publicanus Lucæ 18. ideo percutiens

L 4 pectus,

Precationem
antecedat
penitentia,
& peccatorum
detestatio.
Salutaria non
profunt, nisi
expulsis no-

pectus vt virus peccati excuteret. Effundite coram illo corda vestra, semper initio precationis: nam sacrificium Deo spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum Deus non despiciet, Psalm. 50. v. 19.

§. Sane vt fructuose & salutariter Deo preces adhibeantur detestatione quadam & emendationis proposito peccata pectore eijcienda sunt Psalm. 56. v. 18. Prou. 1. v. 28. Tunc inuocabunt & non exaudiam, manè consurgunt & non inuenient me, eo quod exosam habuerint disciplinam, & timorem Domini non susceperunt. Et cap. 28. v. 9. Qui obdurat aurem suam ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis. Isa. 1. vers. 15. Et cum extenderitis manus vestras, auertam oculos meos à vobis, & cum multiplicaueritis orationem non exaudiam, manus enim vestrae sanguine plene sunt. Vbi in Comment. in Isaiam Magnus Basilus. Qui specie tenus, inquit, & simulatè orant, manus quidem expandunt, non item attendunt Dei oculos ad eorum orationem intentos ac respectantes. Non enim vtiq; effusa preces adiumento sunt, sed si cum seria & alacri affectione depromantur. Et sanè peccatores in malitia sua obstinati, qui ad Deum manus extendunt, & ab eo dexteram amicitia indefinenter postulant, similes sunt ei, qui cum filiū vnice dilectum neci tradidisset, cruentas adhuc filii sanguine manus ad patrem vehementer illi offensum exporrigit, vtiq; illum magis exasperaturus. Effundite ergo coram illo corda vestra & peccatorum venena euomite, si illum exorabilem benignumq; sentire & experiri velitis.

§. In eandem sententiam concedit §. Ambrosius in Comment. huius Psalmi, vbi ait: Qui induit fidem, primus perfidiam debet exuere, euacuare cor suum omni labe malitie, vt capax fiat cor eius gratie spiritualis, ideoz, Apostolus ait Eph. 4. v. 23. Renouamini spiritus mentis vestrae: Cum enim effunditur vetus malitia, noua sumitur gratia, qua vnusquisq; renouatur.

Quid sit cor
coram Deo
effundere,

§. Significat autem Propheta, vt magna animi attentione, fiducia, pietate, nostras cogitationes, desideria,

deria, curas, miseriae Deo proponamus in se sperantium preces non despecturo. Hinc Hieron. in Comm. Si cum fletu ei occulta cordium referamus, ut omnes faciunt Sancti, adiutoria eius adipiscemur. Et in Comment. S. Ambrosii. Est etiam illa traditio, ut cor nostrum videamur effundere, quando omnes cogitationes alicui, & voluntates nostri cordis aperimus. Ergo iactemus in Deum cogitationes nostras, nec aliquid eum latere credamus. Quo sensu dixit S. Anna Samuelis mater 1. Reg. 1. v. 15. Effudi animam meam in conspectu Domini. Itaque effundimus cor nostrum coram Deo, quando attento, praesenti, religioso, reuerenti animo peccata & miseriae Deo nostro confitemur, precamurque intimo corde, ut misereatur.

§. Eandem nobis animi attentionem, & in precibus curam & vigilantiam commendat Saluator *In precibus vigilandum.* Ioannis 4. v. 23. Venit hora & nunc est, quando veri adoratores adorabunt patrem in spiritu & veritate. Nam & per tales quarit, qui adorent eum. Et alios repudiat abjicitque, ut postea videbimus.

§. Similiter Apostolus, ut attentissime ad preces nostras aduigilemus, praecipit Ephes. 6. v. 18. Per omnem, inquit, orationem, & obsecrationem orantes, omni tempore in spiritu, & in ipso vigilantes in omni instantia & obsecratione.

§. Hinc & S. Cyprian. in explicatione orationis Dominicae: Quando, inquit, stamus ad orationem, fratres dilectissimi, vigilare & incumbere ad preces toto corde debemus. Cogitatio omnis secularis & carnalis abscedat, nec quicquam tunc animus, quam id solum cogitet, quid precatur. Ideo & Sacerdos ante orationem praefatione praemissa parat fratrum mentes dicendo: *Cur moneat Sacerdos: sursum corda.* Sursum corda, ut dum respondet plebs: Habemus ad Dominum admoneatur nihil aliud se quam Dominum cogitare debere.